

26.63x17.37	1	עמוד 16	הארץ - כותרת	19/04/2024	89998241-0
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונות - 80790					

המתנחלים: גולם שקם על יוצרו

פבלו יצחק קירטצ'וק-הלוי

לפני זמן מה כתבתי כאן על על חרדים וציונות ("הארץ", 1.4). עם הדתיים הלאומיים הבעיה הפוכה, אבל התוצאה דומה. החשיבות שהם מקימים לעולם הזה, ובכלל זה לטרשים שהם חלק מהארץ המובטחת – מהסיבה הזאת בלבד מצדיקים כביכול מות נערים – היא סוף הציונות. כי זאת סתירה מניה וביה: הקרבת השביר והארעי, כלומר החי, לטובת הקשית והאל-זמני, כלומר הדומם. ידידי מהרי השוף דייוויד לנדאו, שומר מצוות שתמך במאיר פעיל, אמר לי פעם: "ה' הבטיח? שיקיים! לא אקריב את בני כדי לקיים הבטחה של מישהו אחר".

החרדים אומרים, "נמות ולא נתגייס" (משמע: נמות בגיל מאה. מה רע?). הדתיים לאומיים לעור מתם מקבלים מות ילדים לטובת שטח, הגם שה' חזקתו אינה בגדר ייהרג ובל יעבור. הנער בנימין אחימאיר נהרג על גחמה.

בורג. מנהיג מתן שנתן לקיצונים להשתלט צילום: יעקב סער, לע"מ

הנהייה אחר נשק ושטח מבטאת חוסר ביטחון מהותי וצורך באלימות כדי להצטייר כזכר אלפא דורסני. הם לא רוצים להוליד אלא להשמיד

בחזקת יעקב: "איש תם יושב אוהלים" (בראשית כ"ה כ"ו). בורג ידע שפות רבות וכתב דוקטורט בגרמניה, וממילא לא דגל ב"עם לבדד ישכון וב" גויים לא יתחשב" (במדבר, כ"ג ט'). כעץ כן פרי: בנו, אברהם, שירת בסירת מטכ"ל, בניגוד לסמוט רייץ, ששירת במטכ"ל עצמו שנה וחצי בלבד בגיל 28. ישעיהו ליבוביץ פיקד על עמדת מרגמה בעיר העתיקה במלחמת השחרור. איפה הם ואיפה נמרי הנייר האלה. ובכל זאת אפשרו יוסף בורג ובוולון המר את השתלטותם של נמרי הנייר על המפד"ל, והגולם קם על יוצרו, הציונות הדתית.

משאלת המוות סופה הורגת את בעליה. מי שמתיימר לרדוף את אויביו, סופו רודף את ידידיו ואת בניו, מביא לרציחתם, מחלק לכל דכפין כלי נשק שהורגים בעלי ברית, מפר בריתות עם בעלי ברית ומתיישב במקומות שהופכים לשממה. הדתיים לאומיים לא אוהבים את האדמה, אלא משתמשים בה לצורכיהם; הם לא עובדים אותה כדי שתניב פרי, אלא כפי שעובדים אליהם. מכל המ' תנחלים שהזכרת, לא נראה שמי מהם החזיק אי פעם מעדה. בני הקיבוצים כן. כולל שדה אליהו וטירת צבי, בשניהם התגורר מנהיג הקיבוץ הדתי משה אונא, יקה אוהב שלום ורוחף שלום.

בשרי נעשה חיידודין חיידודין בשמעי הורה מת' מוגג מכך שבנו נפל למען קידוש השם, או לפ' חות מתנחם בדבר, כשלמעשה הן נפל על קידוש בנימין נתניהו. האנשים האלה מכשירים שחיתות, בערות ובצע כסף, אבל דבקים בטרשים ובאבנים כאילו היו אורים ותומים. "עצביהם קָסָה וְנָהָב; מֵעַ שֶׁה' יָדִי אָדָם. פֶּה־לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ; עֵינֵיהֶם וְלֹא יִרְאוּ. אֲנֵיהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ; אֵף לָהֶם וְלֹא יִרְחֲמוּ. יְדֵיהֶם וְלֹא יִמְשְׁלוּ בְרִגְלֵיהֶם, וְלֹא יִהְיוּ לֵאמֹר: בְּגִרְוֹנָם. כְּמוֹתָם, יִהְיוּ עֹשִׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־בִּטַּח בְּפִיהֶם" (תהלים קט"ו).

13% מהנופלים במלחמות ישראל היו בני קיבוצים, אף שהם רק כ-2% מכלל האוכלוסייה. הציונות הדתית רחוקה מזה. כמו את שאר הגבור' לות, גם את גבול הצפון לא קבעו התנחלויות אלא קיבוצים: מלכיה, מנרה, משגב עם, מעין ברוך, יראון, אדמית, דן, דפנה, הגושרים, עמיר, שמיר, שניר, גשר הזיו, ראש הנקרה. כשסוללת התותחים ארוכי הטווח שלנו היתה פרוסה בבית הלל בש' נות ה-70, היינו הולכים להתקלח לקראת שבת בדפנה, בהסכמת הקיבוץ. לא בהתנחלות, כי לא היתה כואת. הגליל והנגב לא סקסיים דיים אלי' בא דציונות הדתית. אולי צריך בכלל להחזיר את השטח שעליו בנויים הקיבוצים הללו כי אינו תואם את גבולות ההבטחה?

"מעשי ידי טובעים בים ואתם אומרים שי' רה?!", גוער הקב"ה במלאכים אחרי קריעת ים סוף (סנהדרין ל"ט ע"ב, מגילה י" ע"ב). כך בכל מלח' מה שאינה להגנה עצמית. ר' עקיבא תמך בבר כור' כבא, וכפי שהוכיח האלוף פרופ' יהושפט הרכבי, זו הטעות שהביאה את הגלות.

הנהייה אחר הנשק והשטח מבטאת חוסר ביט' חון מהותי, צורך באויבים ובאלימות כדי להצטייר כזכר אלפא שדורס את הנקרה בדרכו, והתקבעות בשלב האנאלי. הם לא רוצים להוליד אלא להש' מיד. אבל השימוש המתמיד בפה, בתקשורת המ' קומית והורה (על ידי בן גביר ונתניהו, בהתאמה), מעיד על התקבעות בשלב הפרימיטיבי ביותר, האוראלי.

גם הפיכת המשטרה/המשמר הלאומי לתואמת שטאזי/פלנגות מעידה על חרדה עמו' קה. שום קשר לציונות. הוגי הרעיון הציוני, שהיו חילונים ומערביים – משה הס ב"רומא וירוש' לים", פינסקר ב"אוטו-אמנציפאציה", בורוכוב שרואה את היהודים כפירמידה הפוכה, והרצל ב"אלטנוילנד" – אפילו לא חשבו על ארץ יש' ראל השלמה. גם לא מרטין בובר ב"אני ואתה", שמגדיר את הקשר בין אדם לרעהו כיסוד ההוויה האנושית. הוא היה חבר ב"ברית שלום", שמולה עמדה "ברית הבריונים".

אחרי 1967 התפתו לגחמת א"י השלמה גם נתן אלתרמן וחיים גורי, אבל הם היו משוררים ויד' עו אהבה מהי: הם הרי הגיעו לשלב הגניטלי. עד מהרה התעשתו והבינו שממערב לירדן יש לא רק גבעות אלא גם, שומו שמים, בני אדם. אלא שלג' בי חוכשי הכיפות הסרוגות והשקופות, אלה אינם בני אדם, בניגוד לדברי ה' עצמו: "נעשה אדם כצל' מנו בדמותנו" (בראשית א' כ"ו). אבל הרי הכיפות הסרוגות פקדו את הקב"ה לציונות הדתית. כדברי ידיד מידידי: "רוח יורעו וסופתה יקצורו" (הושע בן באר, ח', ו').

הכותב הוא ד"ר לבלשנות, והיה עורך וכתב ב"קול ישראל"